

یه، لهه مسو و شهه زاراوه و
و هسفه کاندا به شیوه خله کی ساده و
ئاسایی به ستی دلدارمان فیزده کات و
له پال لوتکه په فرین و له دوقل او دولی
کوردستان و له شارو له لادی که سمان
وه کو یار جوان نه دیوه، ئه ویش کچه
کوردیکی فریشتتو په ریزاده که دل پنی
شاده، ئه و فریشتتو په ریزاده نه باریکه
نه گوشتن و نه کچله و نه شازن، نه
چاو زور رهش و نه ییگار که ش،
به لام له نیگای شیریندا نه ماندنی
که س و هک ئه و به تین بیت، هه
ئه ووه به س، عه شقی له دل چه سپیو،
گرگتیه بیرون، ژیر نه بونه وه دل،
ژینی تالی و ترشی، بی شادی و ئارام
بی هیاو ناکام، ژینی سه رسه ری
له نه بونی قیبله ئایین و باوره که
خواهی به هه شتی دل تهه، به دوای ئه م
دل تهه دا نه زاراما نه کرمانج، گه رانی
گه مریان و کویستان، نه له شارو نه
له دی نه ماندنی که س و هک ئه و جوان،
له گه ل ئه و ساده بی و ساکاریانه شدا،
به لام رهه ندی خوینده واری و دانانی
و شاره زایی خویشی بیرنناچیت و

نهی گهوره کچی زه ووس (باوکی
خواکانی یونان)
خوشکه جوانه کهی قینوس (خوازنی
جوانی) نهستیرهی زوهره
تو نه په رسنم، بؤیه وامه ستم
بوق نائینم نه گگری هندی کس
با جار بدری توتی و بهس.
له شیعری (بؤخانمیک)
نه مجا به په رو بالی ته رو فینکی بوسه
تیتر تیز نه سرم، خانمه کم، گه ردی
سه فهه لیت
نازانم نه بی چون بگه مه باسی
ویسالت
تو خوازنی جوانیت و نه کم فهرتی
حه ما لنت.

یان سه‌لماندن) به‌کارهاتون، به‌لام
له‌شیعری گوران ئەم ھست و
سوز و جوانیانه ھوکاره کانی بیان
و ورگرتن و سه‌لماندن نین، به‌لکو
خویان به‌شیکن له‌بوبونی مرغی و
ھرچون مروش بکه رو ئامانجه،
ئەوانیش به‌ھمان شیوه به‌رکارنین
و نه‌بوبونه‌تە ئاماززو ھوکار به‌لکو
لاینه راسته‌قینه کانی رازی مروپین،
ئەمەش دوو رازو پرسی دیکه‌مان
بتو دەکەن شاکاری شیعری گوران:
یەکم، مروقە ساده‌کان دەتوان بەو
ھست و سۆزو جوانیانه خویان
به‌شیک بن له‌جیهانی شیعری یان هیچ
نه‌بیت دەکەونه رامانی شیعری‌بیوه،
دووھم، رزگاربوبونه له‌یتافیزیک
و لوتبه‌رزا و شانازی شیعرو
ھەستیاری هەتا ئەوکاتە کەشیعر
یان نوخبە لىن تیدەگات یان تەنها
نوخبە دەینوسى یان ئەوان دەخاتە
رەوشى تیرامان و ئاویتەبوبون
له‌گەل شیعردا، به‌لام ھیشتا رازی
گرنگم نەتوووه، کەئویش ئەوھیه
مروقەکان (ھمۇوان بەیەکسانى و
بى جیوازى) دەبىن به‌شیک لەدەق
و رامانی شیعرو زمان و جوانى
چونکە ھەمووان لەو شیعرانەدا
ئاشکرا دەبن یان ئاشکرا دەکرین.
بیستەر و خوینەر چىدى تەنها گویگر
یان بەرکارنین، به‌لکو ھەر لەیەکم
خویندەنەوە بیستىدا دەبىن بکەر و
شاعیر (ئەگەرچى بقچەند ساتیکىش
بیت!) ئەمەش ھەمان ھەلومه‌رج یان
رەوشى عاشقمان بېرده‌خاتووه، کە
ھەتا عاشق بیت بکەر و چالاکىت
و لەدارنىشدا تەنها بە رکابەر و
چاوه‌روانیت.

ههمان حهقيقته شعور و سوز و ههستيارى گورانيان تيا دهرئه که ويit به و ههمو وشه و زاراوه ساده و ساکارانه خه لکي ئاسايي که له يه که مدا له يار ده پنهنجي و له دووه مدما پهشيمان ده بيتته و له يه که مدا ده گاته ئه و بروايي که:
به له عننت بي زوهري جوانی سروشتی
دائه فليقى هه دلی که وته مشتى! (هه لبه ستى رهنجاو)
و له دووه مدما پهشيمان ده بيتته وده
وهستاوم، سا دلم خوشكه
شيد خرى پي شروم
فه راموشكه! (هه لبه ستى پهشيمان)
يان (له جوانى سه هرپر) دا:
تؤيش له کم هه جوانىک ئېيىن تا
ئه مرمر
ئه بيتته مرواري بق ملوينكە شىعرم
يان له شىعري (نیاز) دا:
ھيچ نه بي تى، بق خاترى جاهى ئه پېلۇ
(خواى شىعرو حىكمەتى يېنان)
مەلى شىعزم مەيدان مەدد بکەوى
لە گۇ!
ديسان له شىعري (ژن) دا پاش
نه خشاندى ئه و ههمو جوانى و سۈزۈ ھەستانه دەلىت:
لە كونجى خاتىرەما تا ژىنلىكى شۆخ
نە كا
په رى سيفەت بېپەلۋىچى جەمالە و
جيلوه
لە كوي له سەتحى زەمينا، له سىنەي
فە لە كا،
ئه بيتته مەنبەعى شىعزم بە دايىعى
ئەشىيا؟
ھەر وەك شاعيران و ليكۈلەران
دەزانىن کە چەمكە كانى هەست،
سۈز، ھەستيارى يان جوانىيە كان
كە بېشىك لە بونىادي شىعرى يان
لە رابردوودا وەكىو ھۆكارە كانى
بەيان و رۇشىنكەرنەوە (وەرگەرتىن

ئهوهى كه بى پتوش و ئارابىشت لهكەل بوبونى راستەقينە و مرۆقانە خويياندا) هاۋىئاهەنگ بكتاھو، ئەمەش ديسان ديدىكا يان رازىكى دىكىي حەقىقەتى شىعر و حەقىقەتى مرۆفە. هەندىك كەس و ديدىكا دەلىن شىعر و هونەر و جوانناسى كاريان بە ئاشكاركردىنى حەقىقەت نىيە و حەقىقەت تەنها له استعارە و گوزارە مەنقتى و سەلمىنراوهكادا بېيان دەكىرىن، بەلام گۇران بىرواي وايە كە سەرچاوهى حەقىقەت نەك لە گوزارەكادا بەلكو له ئاشكاركردىن و لە ژىز پەرده و دەمامك دەرھېتىنانى شتەكاندایە. ھېچ كەس و شتىك ناتوانى سەرپوش لەسەرى كەس و شتى دىكە لابدات، ئەكەر خۆى شاراوه بىت. ئەمەش ئەو شكارەيە كە گۇران بۇ زمان و شىعەر(كە لەلائى ئەو ھەرييەكىن يان يەكسان(كىدى كە ئەوانى لە ژىز سەرپوشى ئىستىعارە و گوزارە و عەرەبۈز و چى و چىدىكە دەرھېتىنا گۇران ئەوهى سەلماند، يان لە راستىدا ئاشكارى كرد كە ھېزى شىعەر و هونەر لەودايدى كە دەتوانىت بەرددەوام بونيادى مانابى (يان جىهانى خۆى) داهيتىن بكتا. واتە شىعەر لەلائى گۇران ئامرازىكى نىيە بۇ سرورداندىنى مەبەست و جواننېكەن، بەلكو خودى شىعەر بەشىكە لە بونيادى راستەقينە زمان بۇ بەيانكردىنى جوانى و ئازادىيەكانى حەقىقەت و بۇون. لەو بىرگانەدا كە وشە(شىعە) بەكار دەھېتى، كەيىگومان ئامراز نىن، بەلكو بەشىكەن لە بونيادى مانابى هەمان دەق يان رازىكىن لە رازەكانى جىهانى خودى دەق و بۇونەكان.

ھەلبەستى رەنچاو و ھەلبەستى پەشيمان كە لە ھەممۇ دیوانەكانى گۇراندا دووھەم لە دواى يەكەم دىت،

زمان و همه مو زمان له گله شیع
و جوانی و حقیقتی مرؤثا له یه ک
جیانین و گوران له شیعی کور دیدا
ده مانباته ئه و برو او قناغه که
خودی زمان و همه مو زمان که ده لی
بچ شیع و له ناو شیعرا دروست
بووه له گوران و هئیدی شیع
شیوه که نییه له و هرگرن، گوزارش
یان ده سکاریکردن بچ هیشانه دی
شیع، به لکو همه مو زمان که ده بیت
شیعیه ت و ئه ویش و هکو بون و
حقیقت و مرؤف و جوانی ده بیت
ئه و بازه که شیع ماهیه ت بون
و مرؤقبونمان نیشان ده دات.
(که شت له هورامان)
توله ری باریک، توونا توون پشکن
پیوار ئه خاته ئهندیشه بین
ناو رنگا ته تق، لاری به ردی زل
که هیشتا گه رد وون پتی نهداوه تل
گاه سه ره و ژور، گا سره و خواره
تالی و شیرینی دنیای پیواره.
له ته اوی هرد وو گهشتی هورامان
و قره داغ دا، گوران فیرمان ده کات
که مآلی جوانی و شیع و داهیتان
هر له ناو خودی زمان دایه، ئه م
زمانه ش بیگمان دوروه له همه مو
ده سکاری و سره پوش و به لاریدا
بردن:
ساتخوا ده نگخوش دهی قه تاره که ت
کوله نجه بورق و ههوری لاره که ت
و هک هنگ بگری و گورانی بلی
جار جار لابد بچ به ری پی کولی
(گه شتی قه زداغ)
مه گر هر (کوران) بتوانی گورانی
بیزی ده نگخوش بکاته هنگ
و هنگیش بکاته گورانی بیزی
کرپنوش به ر بچ به ر پتی گولیک
ئه مه ش تنهها به و ده بیت که مآلی
زمان هه مان مآلی جوانیه کان بیت
له په پی ساده بیدا به لام له لو تکه
داهیتاندا.

